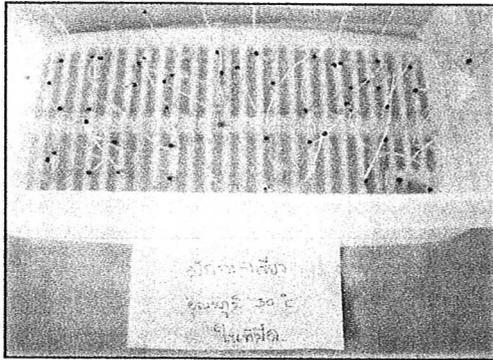
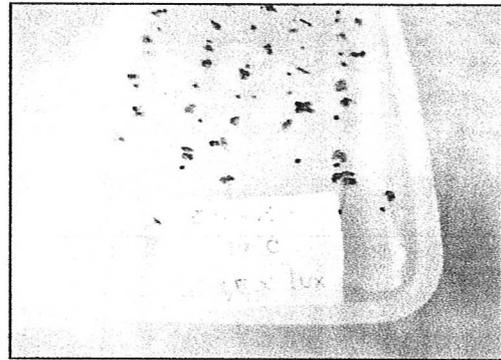

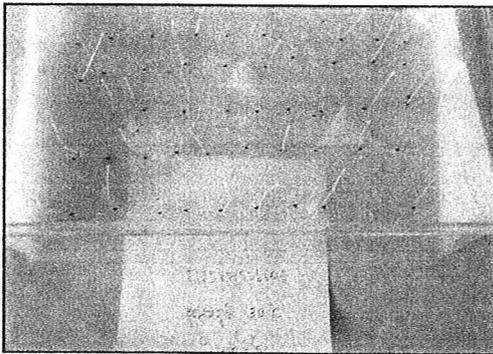
ภาคผนวก

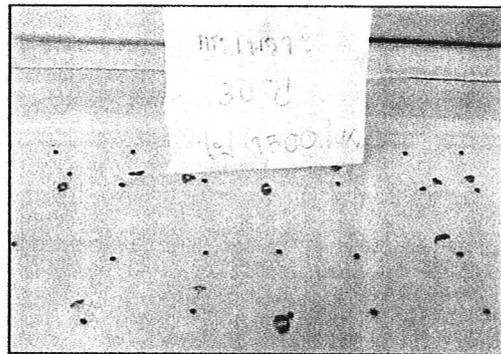
1. ผักกาดเขียวที่อุณหภูมิ 30 °C ในที่มืด

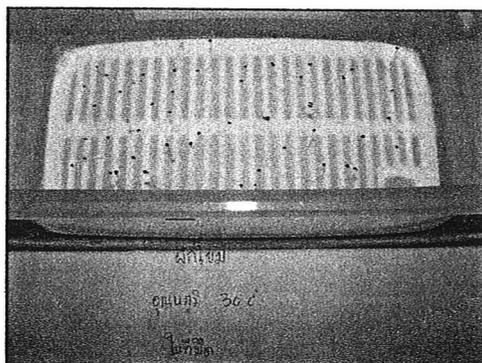
2. ผักกาดเขียวที่อุณหภูมิ 30 °C ไฟ 1500 ลักซ์

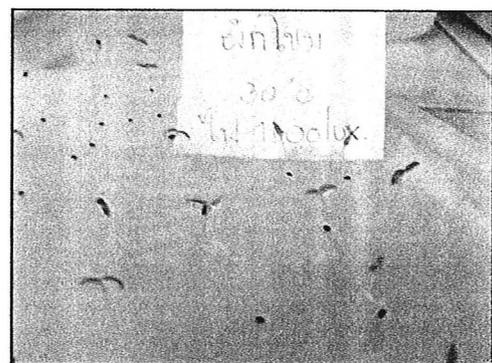
3. กะเพราแดงที่อุณหภูมิ 30 °C ในที่มืด

4. กะเพราที่อุณหภูมิ 30 °C ไฟ 1500 ลักซ์

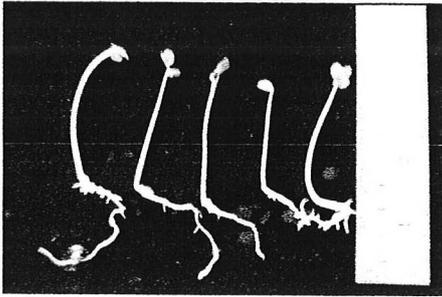

5. ผักโขมที่อุณหภูมิ 30 °C ในที่มืด

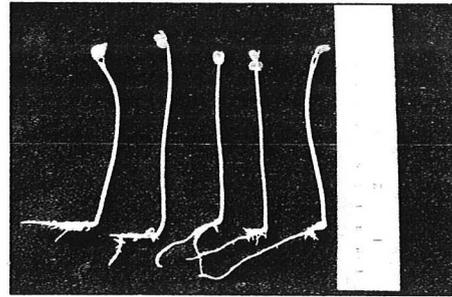

6. ผักโขมที่อุณหภูมิ 30 °C ไฟ 1500 ลักซ์

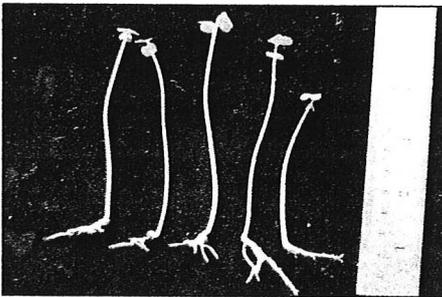
ภาพผนวกที่ 1 ภาพที่ 1 – 6 การตรวจสอบความงอกในที่มืด และที่มีแสง

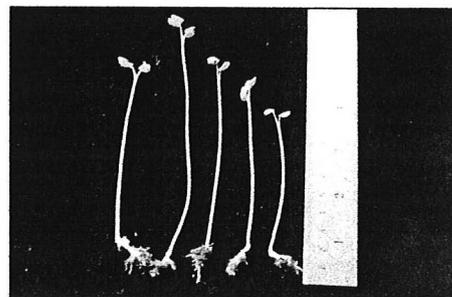
1. ผักขี้หูดเพาะด้วยน้ำ

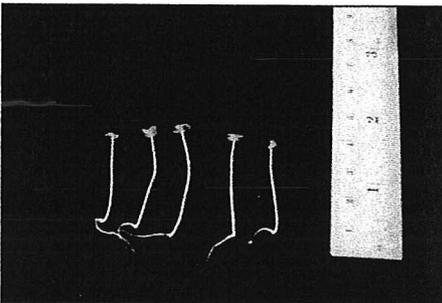
2. ผักขี้หูดเพาะด้วยกระดาษทิชชู

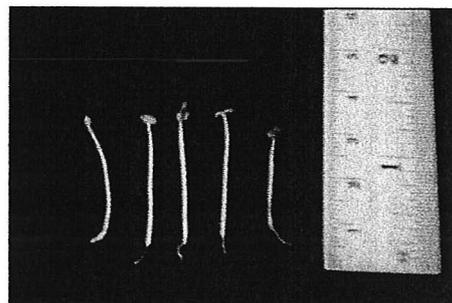
3. ผักขี้หูดเพาะด้วยกระดาษเพาะ

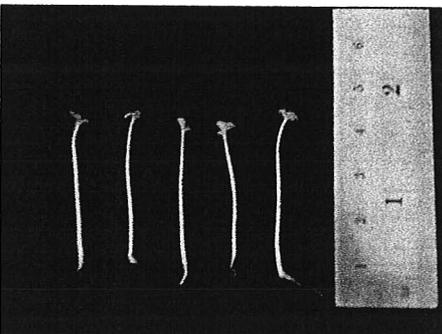
4. ผักขี้หูดเพาะด้วยขุยมะพร้าว

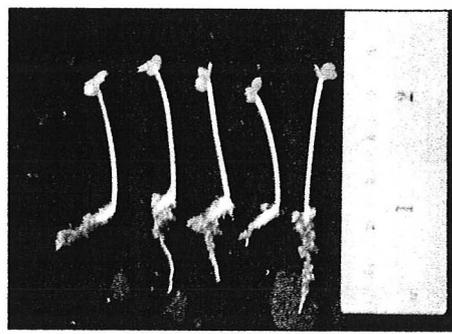
5. ผักเขียวอ่อนเพาะด้วยน้ำ

6. ผักเขียวอ่อนเพาะด้วยทิชชู

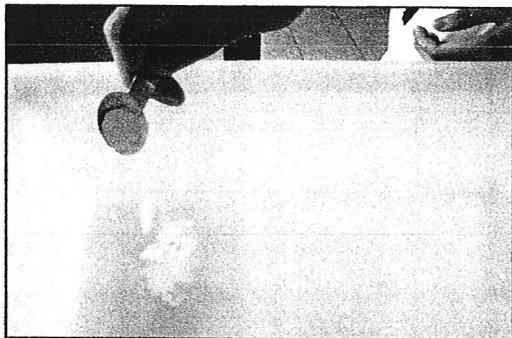

7. ผักเขียวอ่อนเพาะด้วยการดาษเพาะ

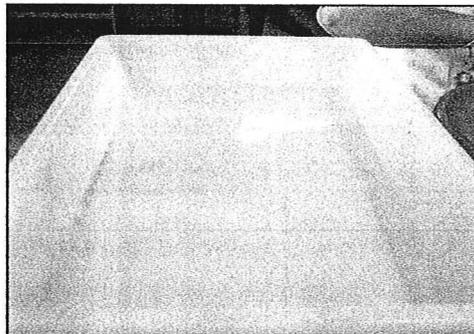

8. ผักเขียวอ่อนเพาะด้วยขุยมะพร้าว

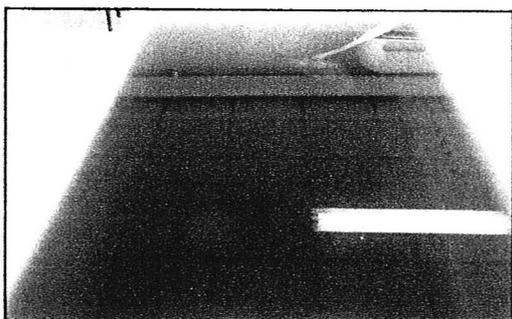
ภาพหมวดที่ 2 ภาพที่ 1 – 8 ขนาดต้นกล้าไมโครกรีนในวัสดุเพาะต่างๆ

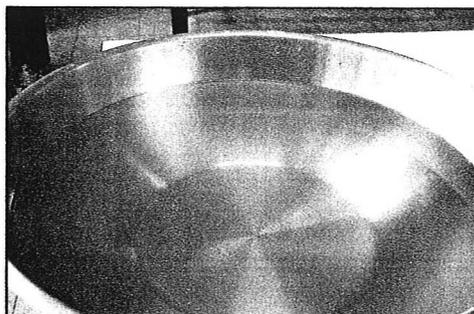
1. น้ำเกลือปนปริมาณ 1 ช้อนโต๊ะ/น้ำ 4 ลิตร

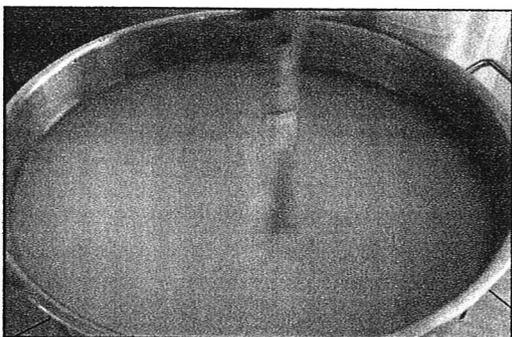
2. น้ำคลอรีน 1/2 ช้อนชา/น้ำ 20 ลิตร

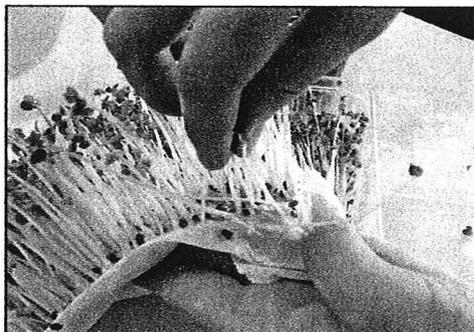
3. น้ำด่างทับทิม 25 – 30 เกล็ด/น้ำ 4 ลิตร

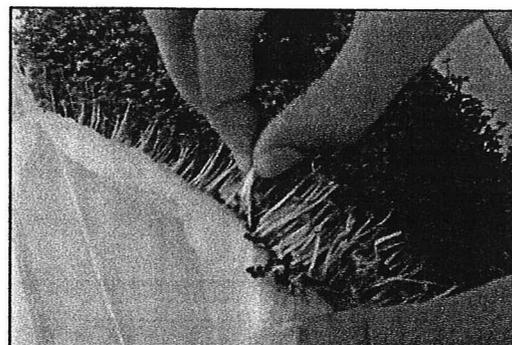
4. น้ำส้มสายชู 0.5%

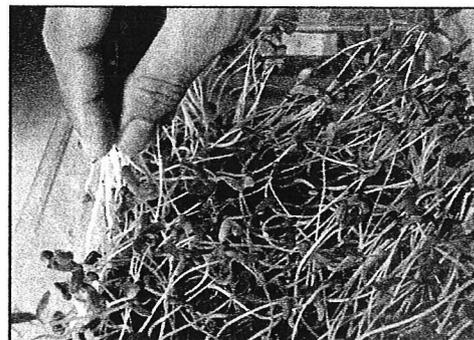
5. น้ำผงฟู 1 ช้อนโต๊ะ/น้ำอุ่น 20 ลิตร

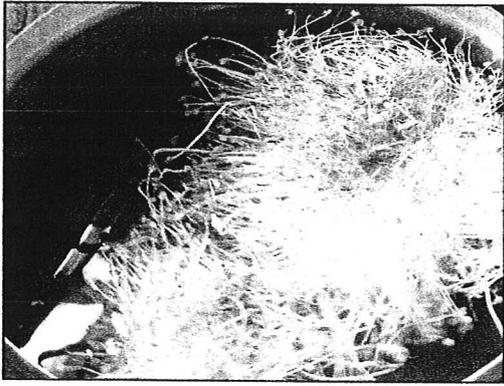
6. ถอนผักออกจากกระดาดเพาะ(ผักชี้หูด)

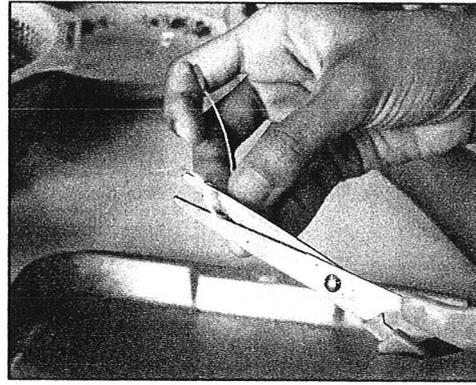
7. ถอนผักเขียวอ่อน

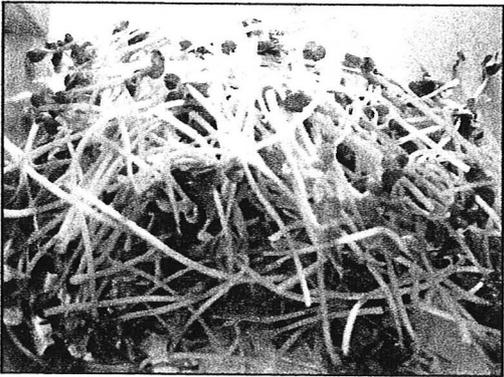
8. ถอนผักโสน

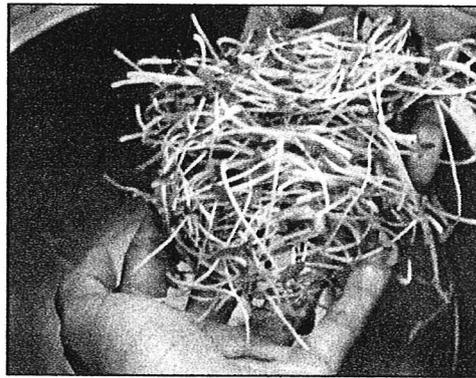
9. นำมาล้างน้ำสะอาด 1 รอบ

10. นำฝักมาตัดราก

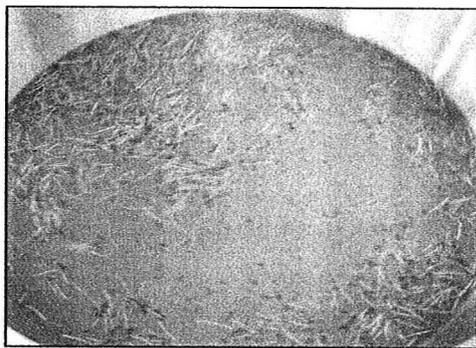
11. ฝักที่ตัดรากเรียบร้อยแล้ว

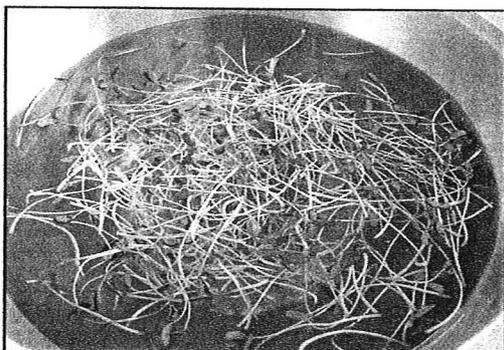
12. นำมาล้างน้ำสะอาดอีก 1 รอบ

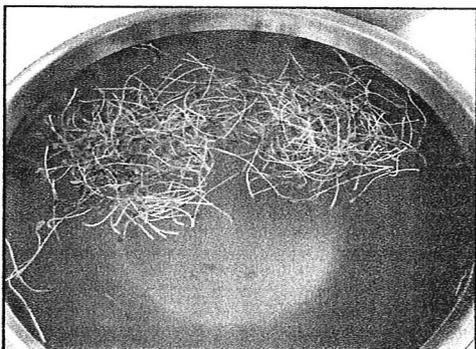
13. กลุ่มที่ 1 ล้างผ่านน้ำก๊อก 2 นาที

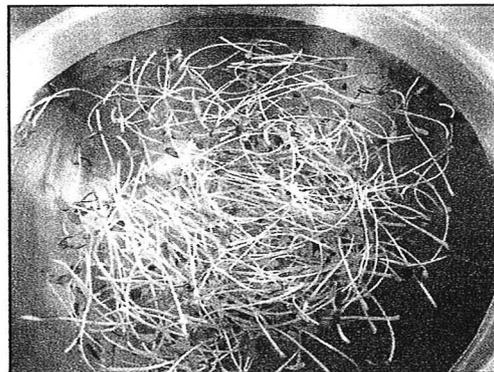
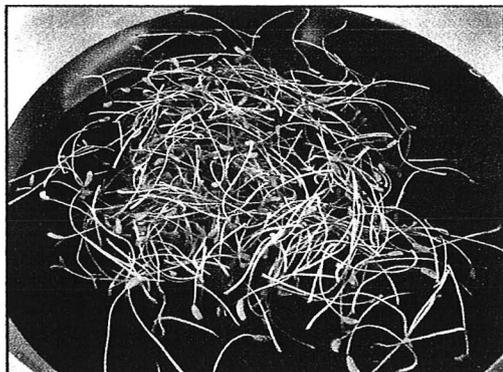
14. กลุ่มที่ 2 นำฝักมาแช่ผงฟู 15 นาที

15. กลุ่มที่ 3 นำฝักมาแช่เกลือป่น 15 นาที

16. กลุ่มที่ 4 นำฝักมาแช่คลอรีน 15 นาที

17. กลุ่มที่ 5 นำผักมาแช่ต่างที่บิคม 15 นาที 18.กลุ่มที่ 6 นำผักมาแช่น้ำส้ม 0.5% 15 นาที

19. นำผักมาชั่งน้ำหนัก

20. เตรียมนำไปตรวจสอบคุณภาพ

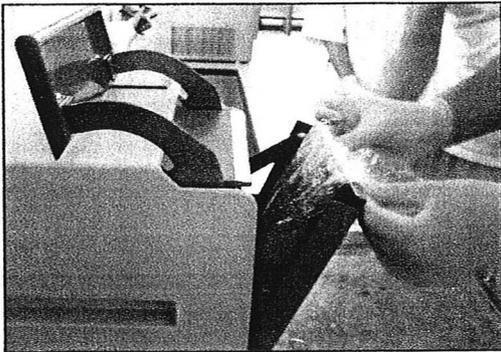
ภาพผนวกที่ 3 ภาพที่ 1 – 20 การล้างผักไมโครกรีน

1. ชั่งน้ำหนัก

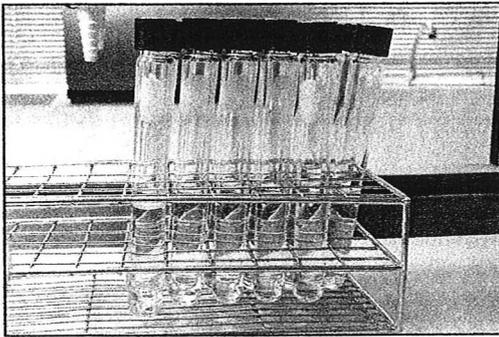
2. นำผักที่จะทดสอบใส่ในถุง

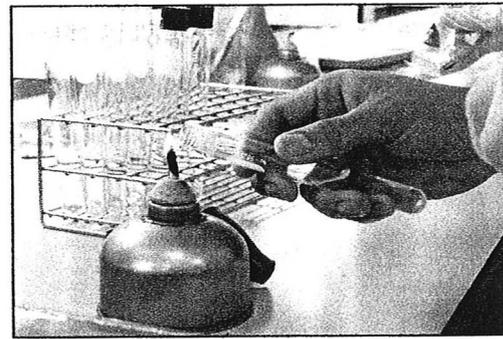
3. นำเข้าเครื่องเขย่า

4. ตัวอย่างผักหลังจากเขย่าด้วยเครื่อง

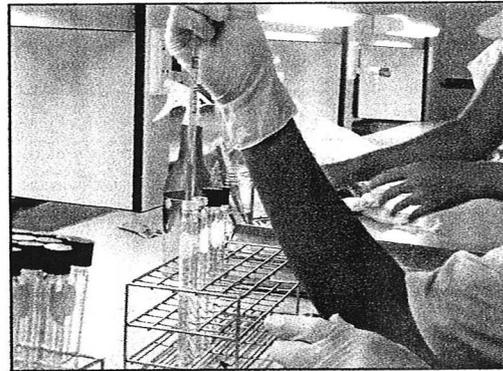
5. หลอดทดลองพร้อมสาร

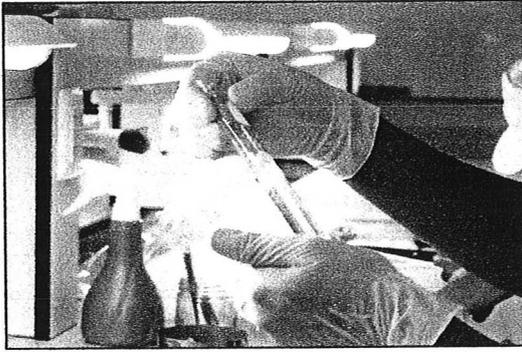
6. นำหลอดมาฆ่าเชื้อด้วยการลนไฟ

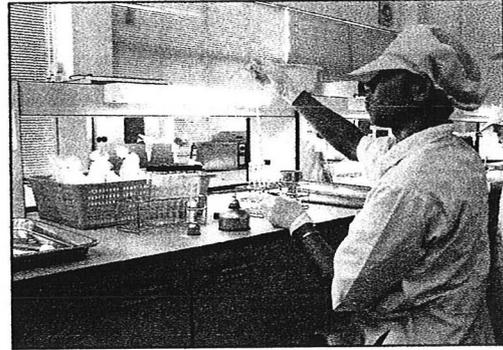
7. ดูดของเหลวภายในถุง

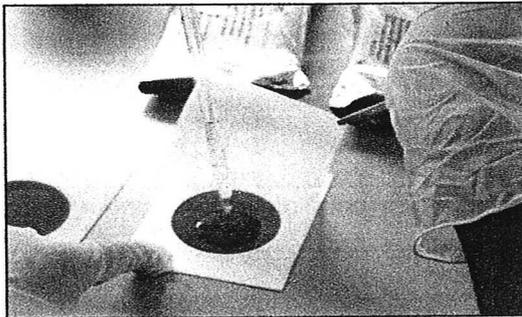
8. นำของเหลวจากตัวอย่างใส่หลอดทดลอง

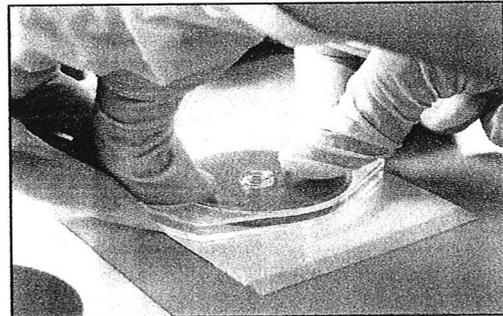
9. เขย่าด้วยมือเบา ๆ

10. ดูดของเหลวในหลอดทดลอง

11. หยดลงในแผ่นทดสอบเชื้อ

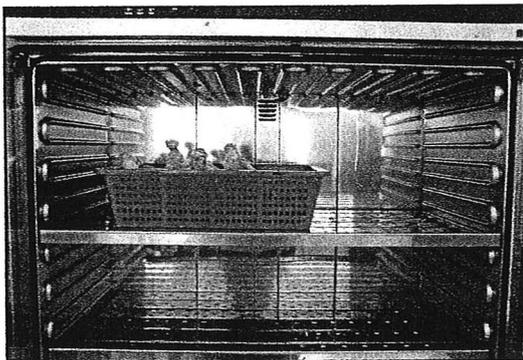
12. กดทับให้ทั่วบริเวณสีแดง

13. หยดลงในแผ่นทดสอบเชื้อ

14. กดทับให้ทั่วบริเวณสีขาว

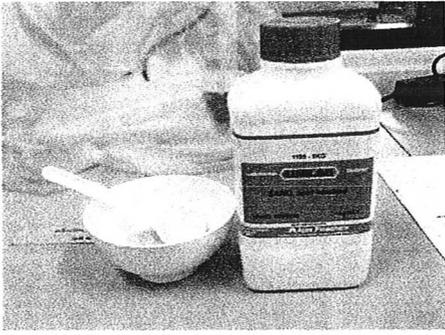

15. นำเข้าตู้อบ

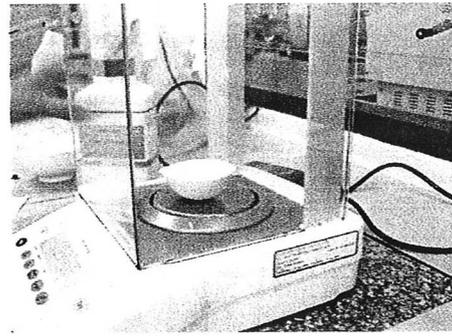

16. นำเข้าตู้อบ

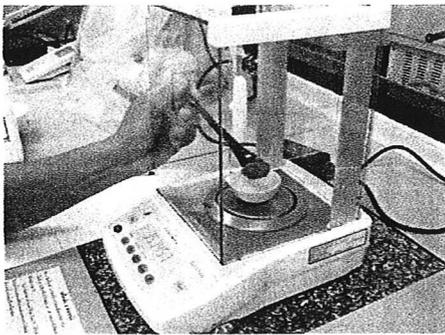
ภาพผนวกที่ 4 ภาพที่ 1 – 16 การตรวจสอบเชื้อจุลินทรีย์ในผักไมโครกรีน

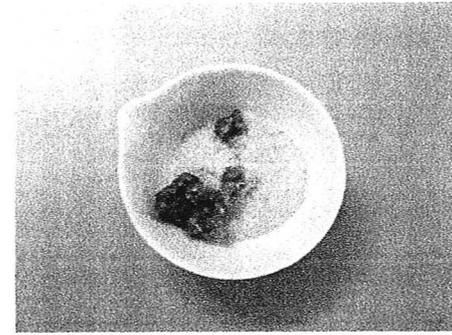
1. ทราयीที่พร้อมใช้งาน

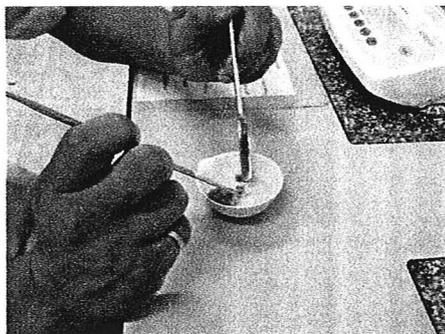
2. ชั่งน้ำหนักถ้วยพร้อมทราयी

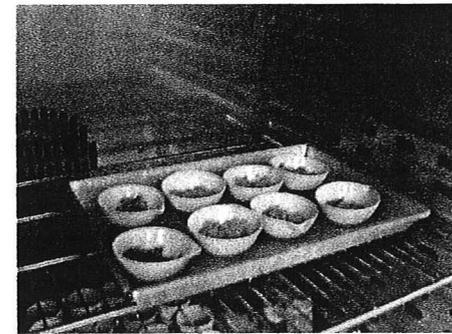
3. ตักตัวอย่างใส่ถ้วยพร้อมจดตัวเลข

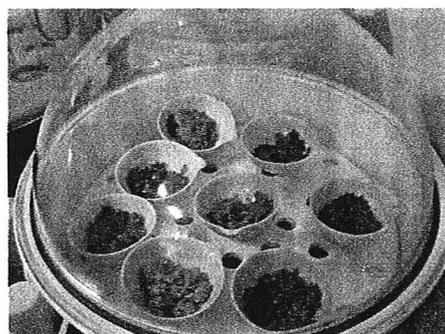
4. ถ้วยพร้อมทราयीและตัวอย่าง

5. คลุกให้ตัวอย่างให้เข้ากับทราयी

6. นำไปอบในตู้อบที่อุณหภูมิ 120°C 3 ชั่วโมง

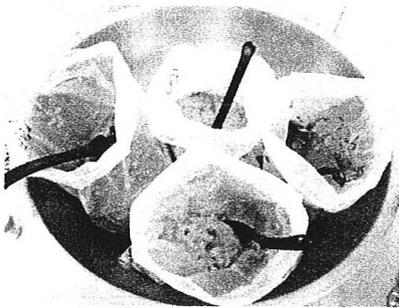

7. ทิ้งให้เย็นในโถดูดความชื้นประมาณ 30 นาที

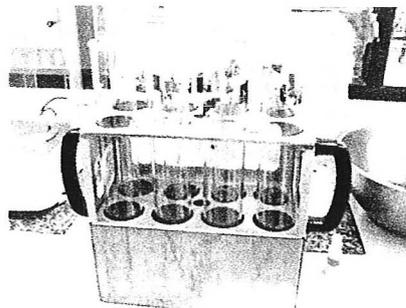

8. ชั่งน้ำหนักซ้ำอีกครั้งแล้วนำไปคำนวณ

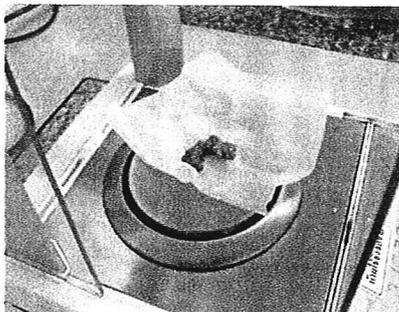
ภาพผนวกที่ 5 ภาพที่ 1 – 8 การหาความชื้น

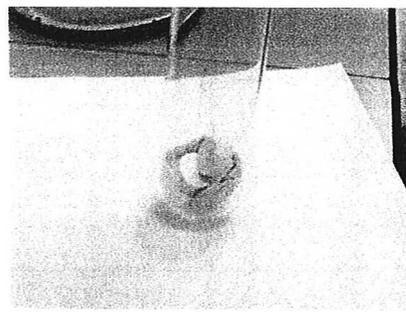
1. ตัวอย่างที่บดละเอียดแล้ว

2. Thimble ที่พร้อมใช้งาน

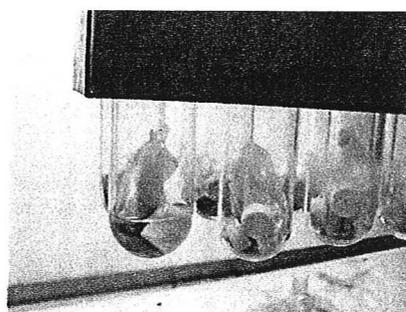
3. ชั่งน้ำหนักตัวอย่าง

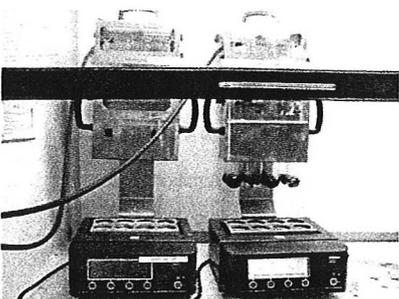
4. นำตัวอย่างใส่ Thimble และใส่ตัวเร่งปฏิกิริยา 2 เม็ด

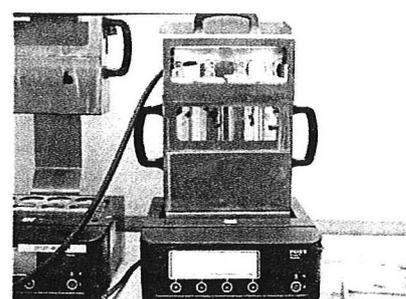
5. นำมาวางในตู้ดูดควัน

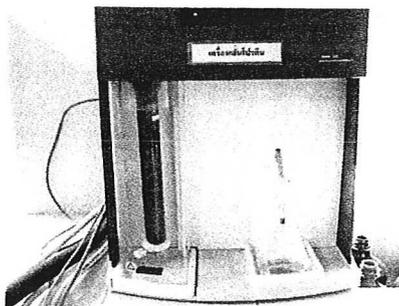

6. ชั่งกรดซัลฟูริก

7. เติมลงใน Thimble รอจนกว่าตัวอย่างเป็นสารละลายสีเขียว

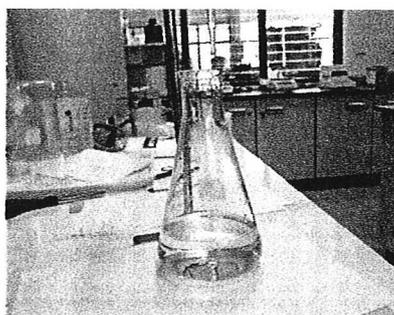
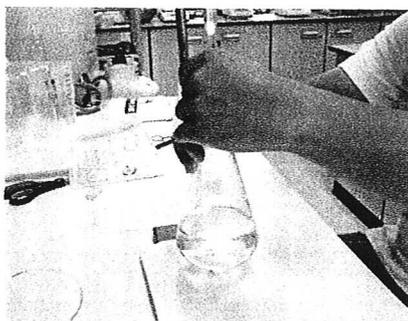

8. ลักษณะเครื่องกลั่นโปรตีน

9. อุปกรณ์เตรียมไทเทรต

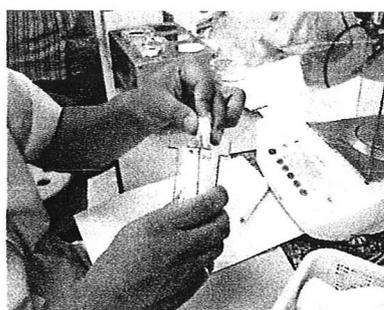

10. นำสารละลายในขวดรูปชมพู่ไปไทเทรต ได้สารละลายสีชมพูอ่อน
กับสารละลายไฮโดรคลอริกเข้มข้น 0.1 N

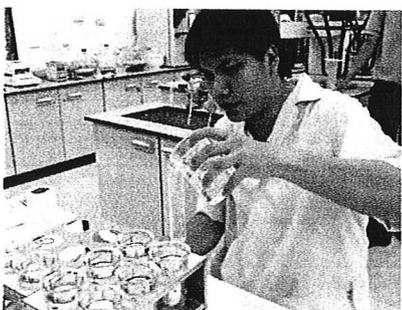
ภาพผนวกที่ 6 ภาพที่ 1 – 10 การหาปริมาณโปรตีน

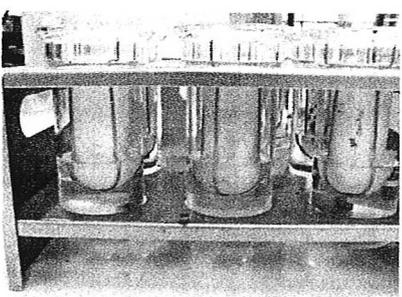
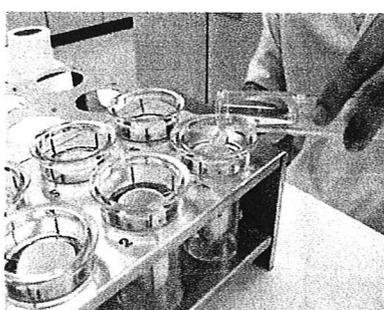
1. ชั่งน้ำหนักตัวอย่างประมาณ 5 กรัม

2. นำตัวอย่างที่ได้ใส่ลงใน Thimble

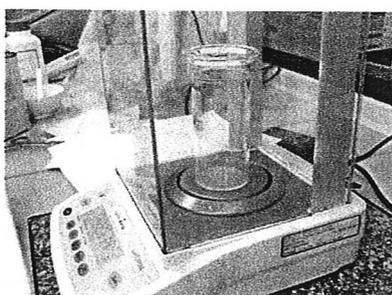
3. นำปิโตรเลียมอีเทอร์ 150 มิลลิลิตร ใส่ลงในบีกเกอร์วิเคราะห์ไขมัน

4. นำ Thimble ที่มีตัวอย่างแล้วนำเข้ากับเครื่องวิเคราะห์ไขมัน

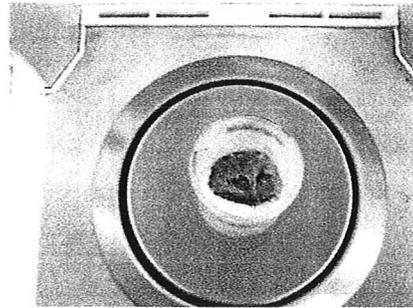
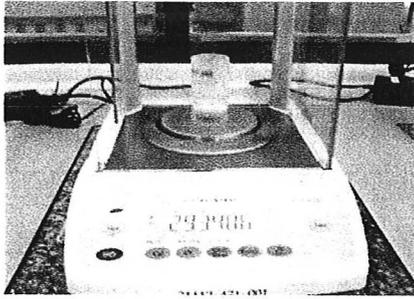

5. นำบีกเกอร์วิเคราะห์ไขมันออกจากเครื่องวิเคราะห์ไขมัน นำไปอบที่ 100 องศาเซลเซียส 30 นาที

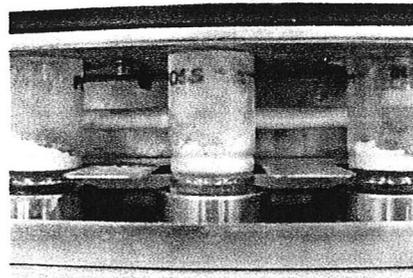
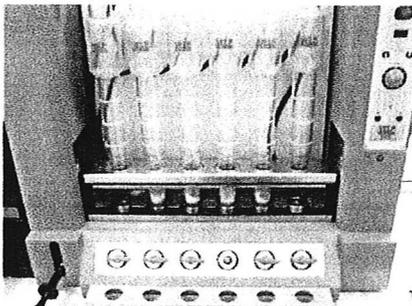

6. จากนั้นก็ทิ้งไว้ให้เห็นใน desiccator แล้วนำมาชั่งน้ำหนัก

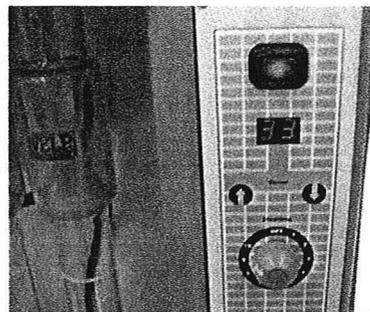
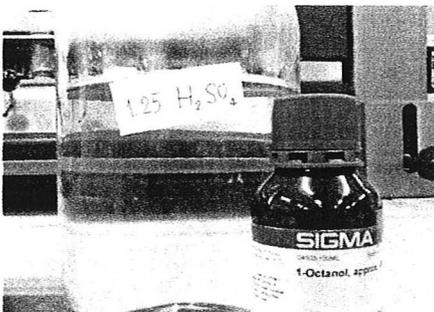
ภาพผนวกที่ 7 ภาพที่ 1 – 6 การหาปริมาณไขมัน

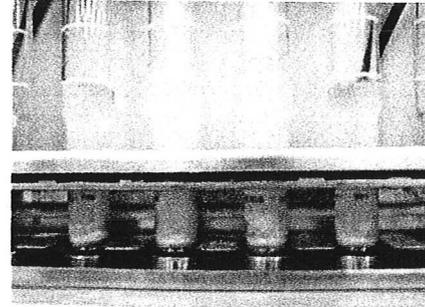
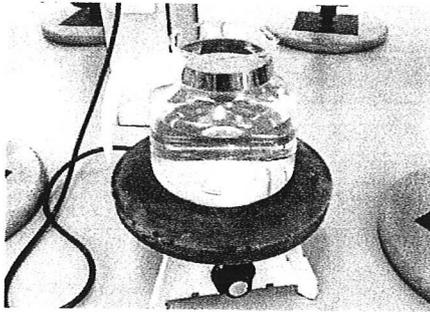
1. ชั่งตัวอย่าง 1 กรัมใส่ลงใน Crucible ที่ผ่านการอบและชั่งน้ำหนักที่แน่นอนและ
ชั่ง Celite 545 อีก 1 กรัม

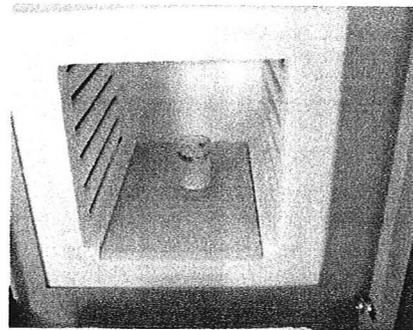
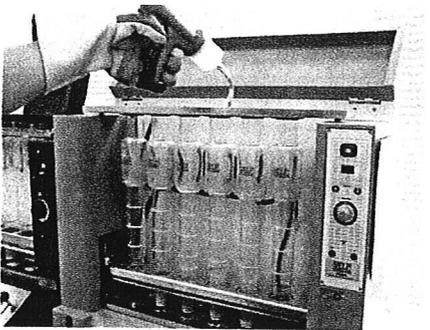
2. ตั้ง Crucible เข้ากับเครื่องวิเคราะห์ปริมาณเยื่อใย

3. ย่อยด้วยกรดกำมะถัน 1.25% ประมาณ 150 มล. แล้วหยด n-Octanol 2-3 หยด เพื่อลดฟอง
และต้มให้เดือดแล้วปรับความร้อนมาที่เบอร์ 3 จนกระทั่งเวลาครบ 30 นาที

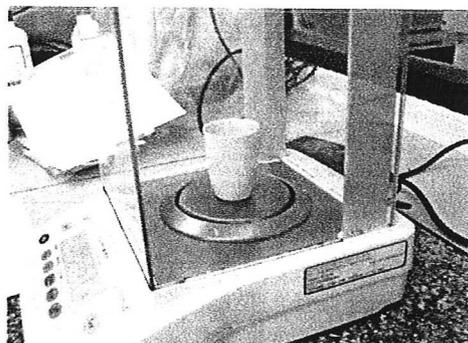
4. กรองเอาสารละลายออก ล้างตะกอนด้วยน้ำกลั่น 2-3 ครั้ง แล้วย่อยด้วยโซเดียมไฮดรอกไซด์ 1.25% ประมาณ 150 มล. หยด n-Octanol 2-3 หยด ต้มให้เดือดแล้วปรับเพิ่มควบคุมความร้อน มาที่เบอร์ 3 จนกระทั่งครบ 30 นาที

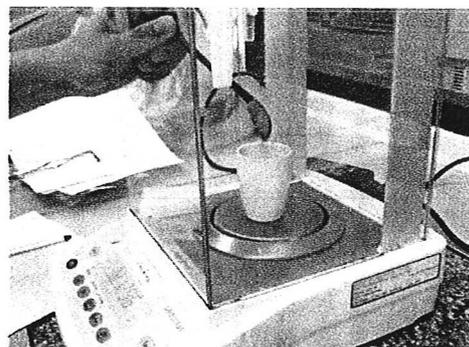
5. กรองเอาสารละลายออก ล้างตะกอนด้วย น้ำกลั่นร้อน 2-3 ครั้ง นำ Crucible ต่อเข้ากับเครื่องวิเคราะห์เยื่อใยแบบ Cold extraction ล้างด้วย Acetone 3 ครั้ง ๆ ละ 25 มิลลิลิตร แล้วนำไปอบที่ 130° ประมาณ 2 ชั่วโมง ทิ้งให้เย็นใน desiccator ชั่งน้ำหนัก

6. เผาในเตาที่อุณหภูมิ 500° ประมาณ 3 ชั่วโมง ทิ้งให้เย็น ชั่งน้ำหนัก

ภาพผนวกที่ 8 ภาพที่ 1 – 6 การหาปริมาณเยื่อใยหรือ Crude fiber

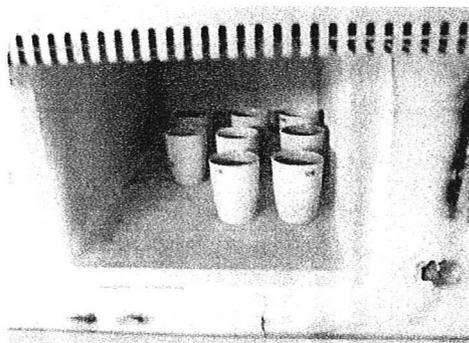
1. ชั่งน้ำหนักถ้วยที่เผาแล้ว

2. นำตัวอย่างประมาณ 2 กรัม ใส่ในถ้วย
กระเบื้องแล้วจดตัวเลข

3. นำตัวอย่างไปเผาบน Hot plate จนหมด
ควัน นำไปเผาต่อในเตาเผาแก้ว (Muffle
furnace) ที่อุณหภูมิ (เพื่อเอาส่วนที่เป็น
สารประกอบอินทรีย์ออกไป) 500 – 550°
จนกระทั่งได้แก้วสีขาวหรือสีเทาอ่อน

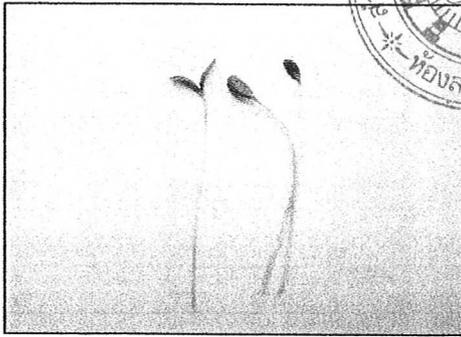
4. นำออกจากโถดูดความชื้น ปล่อยให้
เย็น แล้วชั่งน้ำหนักเข้าช้านานครั้งละ 30
นาทีจนกระทั่งได้น้ำหนักคงที่(ต่างกันไม่เกิน
0.001 กรัม)

ภาคผนวกที่ 9 ภาพที่ 1 – 4 การหาปริมาณแก้ว

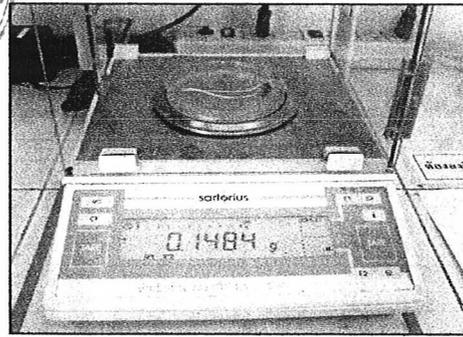
การหาปริมาณคาร์โบไฮเดรต

ปริมาณคาร์โบไฮเดรตอาหารซึ่งส่วนใหญ่ประกอบด้วยสตาร์ชและน้ำตาล คำนวณจากค่า
100 หักด้วยค่าผลรวมที่ได้จากการวิเคราะห์เปอร์เซ็นต์ความชื้น ไขมัน โปรตีน เส้นใยหยาบ
และแก้ว ดังสมการข้างล่าง

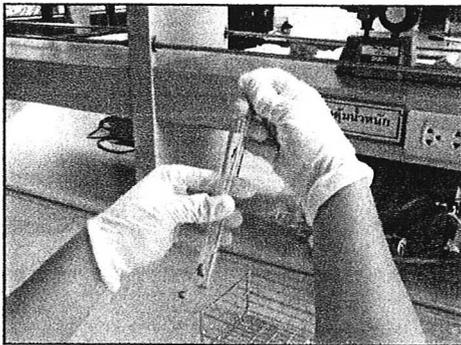
$$\text{คาร์โบไฮเดรต(\%)} = 100 - \{ \text{ความชื้น (\%)} + \text{ไขมัน(\%)} + \text{โปรตีน(\%)} + \text{เส้นใยหยาบ(\%)} + \text{แก้ว(\%)} \}$$

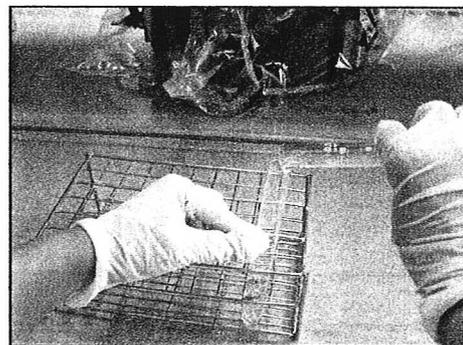
1. ตัวอย่างผักที่นำมาวิเคราะห์

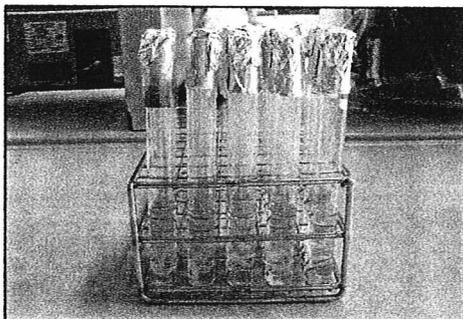
2. ชั่งน้ำหนักผักแล้วจดตัวเลขไว้

3. นำผักที่จะวิเคราะห์หีบและใส่ในหลอดทดลอง

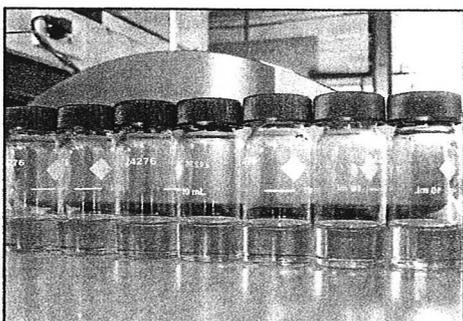
4. เติมไดเมทิลฟลูออโรมามายด์ 7 มล.

5. นำฟอยด์มาปิดและแช่นาน 24 ชม.

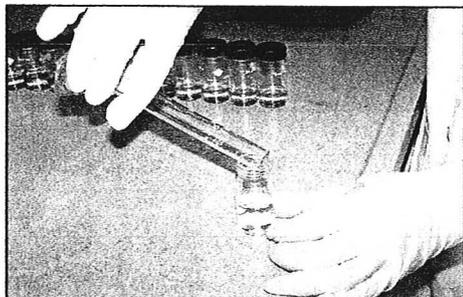
6. กรองด้วยกระดาษกรอง

7. ตัวอย่างที่กรองเสร็จแล้ว

8. เติมไดเมทิลฟลูอโรมามายด์ให้ครบ 10 มล.

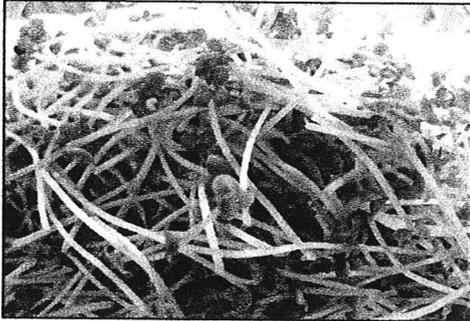
9. ใช้เมทิลฟลูออไรด์ 10 มล. ใช้เป็นแบงค์

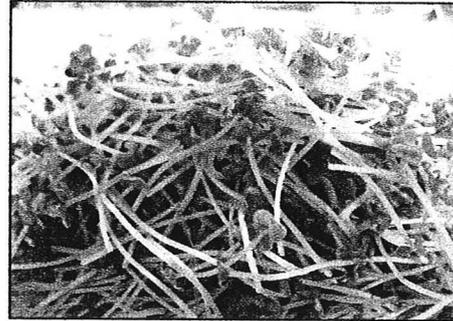
10. นำไปอ่านค่าด้วยเครื่อง
สเปคโตรโฟโตมิเตอร์

ภาพผนวกที่ 10 ภาพที่ 1 – 10 การวิเคราะห์คลอโรฟิลล์

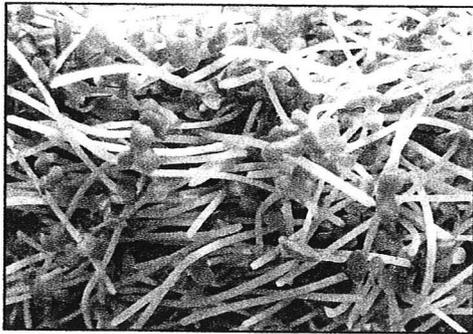
การเก็บรักษาผักไมโครกรีนภายใต้อุณหภูมิ 5 10 20 และ 28 องศาเซลเซียส

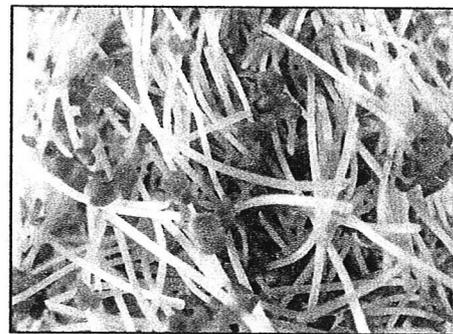
1. อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส

2. อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

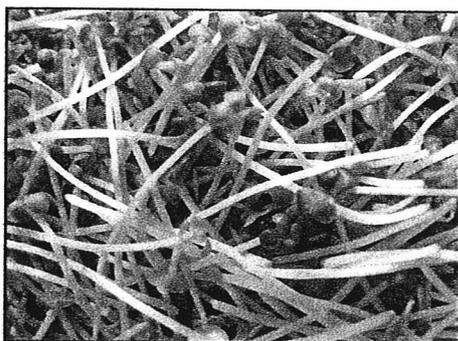

3. อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส

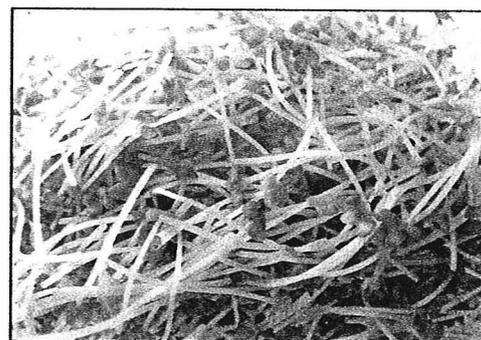

4. อุณหภูมิ 28 องศาเซลเซียส

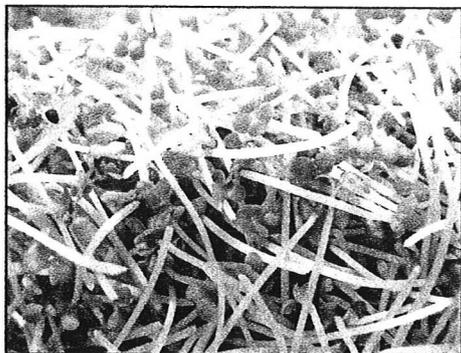
ภาพผนวกที่ 11 การเก็บรักษาผักไมโครกรีนภายใต้อุณหภูมิ 5 10 20 และ 28 องศาเซลเซียส (ผักเขียวอ่อน) วันที่ 1

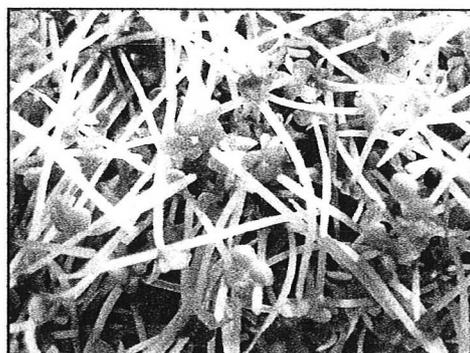
1. อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส

2. อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

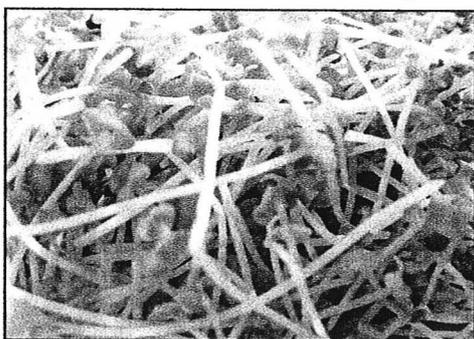

3. อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส

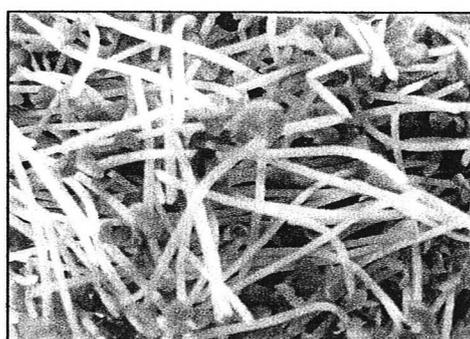

4. อุณหภูมิ 28 องศาเซลเซียส

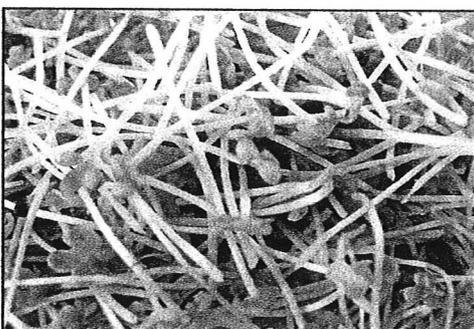
ภาพผนวกที่ 12 การเก็บรักษาผักไมโครกรีนภายใต้อุณหภูมิ 5 10 20 และ 28 องศาเซลเซียส (ผักเขียวอ่อน) วันที่ 4

1. อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส

2. อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

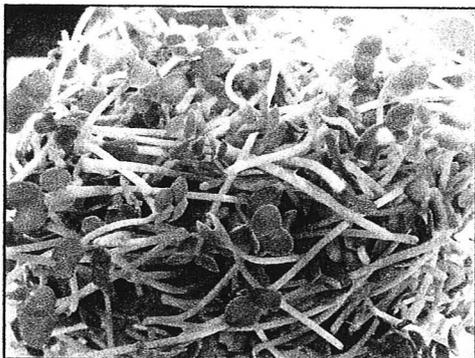
3. อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส

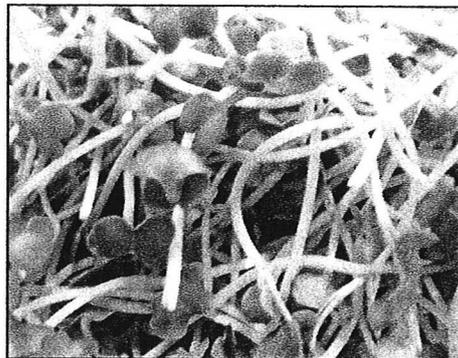
4. อุณหภูมิ 28 องศาเซลเซียส

ภาพผนวกที่ 13 การเก็บรักษาผักไมโครกรีนภายใต้อุณหภูมิ 5 10 20 และ 28 องศาเซลเซียส (ผักเขียวอ่อน) วันที่ 7

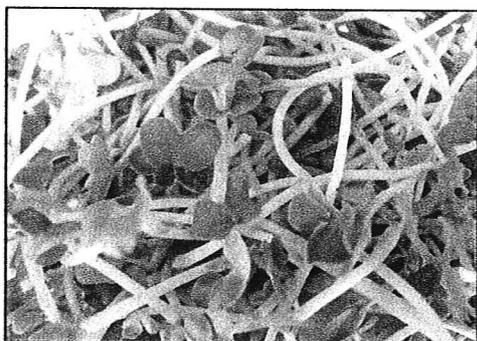
การเก็บรักษาผักไมโครกรีนภายใต้อุณหภูมิต่างๆ 5 10 20 และ 28 องศาเซลเซียส (ผักชีหูด)

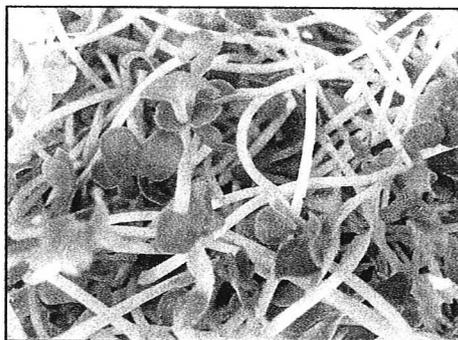
1. อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส

2. อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

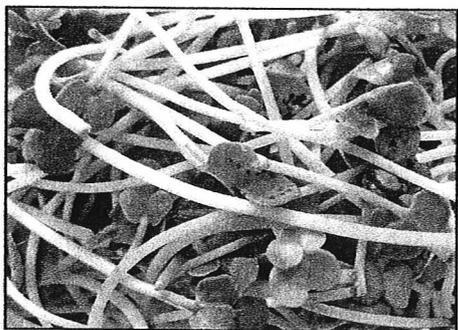

3. อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส

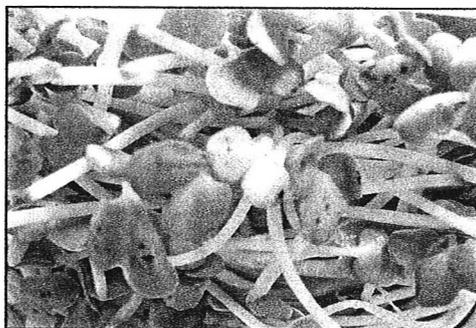

4. อุณหภูมิ 28 องศาเซลเซียส

ภาพผนวกที่ 14 การเก็บรักษาผักไมโครกรีนภายใต้อุณหภูมิต่างๆ 5 10 20 และ 28 องศาเซลเซียส (ผักชีหูด) วันที่ 1

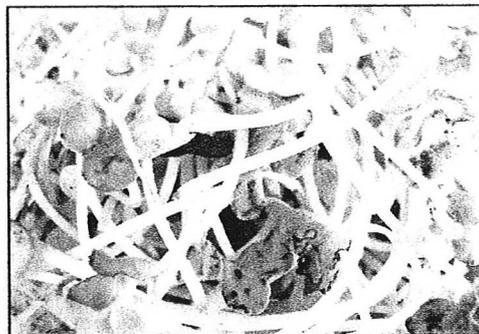
1. อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส

2. อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

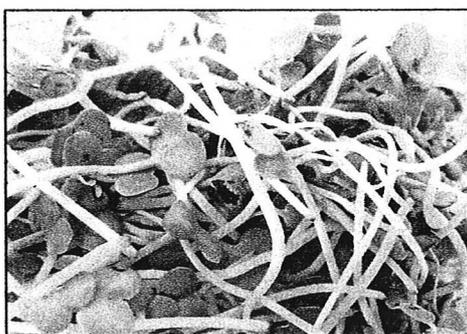

3. อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส

4. อุณหภูมิ 28 องศาเซลเซียส

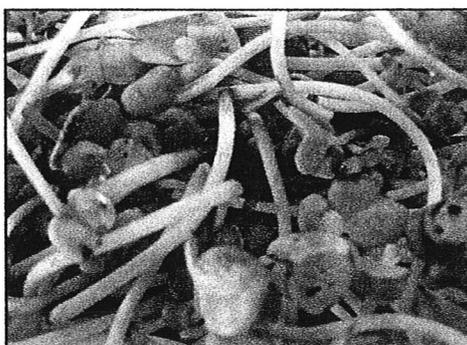
ภาพผนวกที่ 15 การเก็บรักษาผักไมโครกรีนภายใต้อุณหภูมิ 5 10 20 และ 28 องศาเซลเซียส (ผักชีหูด) วันที่ 4

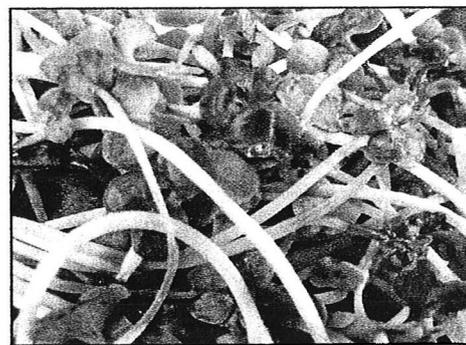
1. อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส

2. อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส

3. อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส

4. อุณหภูมิ 28 องศาเซลเซียส

ภาพผนวกที่ 16 การเก็บรักษาผักไมโครกรีนภายใต้อุณหภูมิ 5 10 20 และ 28 องศาเซลเซียส (ผักชีหูด) วันที่ 7

1. ผักชีหูด

2. โสณ

3. ผักเขี้ยวน้อย

ภาพผนวกที่ 17 ภาพที่ 1 – 3 ผลิตภัณฑ์จากผักไมโครกรีนพร้อมจำหน่าย